

RECENZE: Ondřej Jireš (ed.), Memento mori

17. srpna 2009 | 0:05

Recenze na další pokrm nakladatelství Triton...

Již jméno známého cukráře Ondřeje Jireše dává najevo, že se nebude jednat o nějakou obyčejnou pochutinu, kterou koupíme za nejlevnější tržní cenu. Tento fakt pak podtrhuje nejen kvalitní obálka mistra štětce Michala Ivana, ale i kvalitní pevná vazba s přebalem a dobové ilustrace lady Jany Šouflové, jejíž talent je stejně jako ten Ivanův k nezaplacení. Po řádném nasáknutí famózní vůně bělostného papíru knihu otevřeme a ocitneme se u prvního bonbónu.

Jmenuje se Memento Mori a dal název celé této knize. Jeho autorem je Pavel Renčín a musím říct, že mě velmi překvapil. Příběh točící se kolem stavby legendárního Orloje, je originální. Čtenář se dočká napětí, vtipu a porce tajemna. Naopak zklamán bude asi ten, kdo hned na začátek čekal nějakou krvavou řežbu, protože to prostě není Renčínův styl.

Pokud jsem se u Mementa mori skvěle bavil, tak u Barvy Saši Pavelkové jsem se chvílemi nudil. Do čtení jsem se musel nutit a čekal jsem, že se budu alespoň trochu bát, protože

v úvodu bylo zmíněno, že se jedná o thriller. Nápad je sice originální, prostředí Itálie vylíčeno věrohodně, ich forma zvládnutá na jedničku, hlavní hrdina Sandro Botticelli sympatický. Bohužel bez správného gradování to všechno nefunguje, jak má, a čtenáři tak musí být zákonitě líto, že místo řádného thrilleru získal jen jakýsi pokus o jeho stvoření.

Kalteštejská nevěsta je příběh nesoucí se v tradičním stylu Leonarda Medka. Autor tentokrát zabrousil do Čech, konkrétně do pohusitské doby. Pointa je dobrá, jenže nápad bohužel nepatří k těm neoriginálnějším. Přesto je příběh hodně čtivý, přestože obsahuje minimum akce. Charakterizují ho skvěle vykreslení hrdinové, dobový jazyk a realie nastudované a podané autorem na jedničku s hvězdičkou. I přes tyto klady však nepotrvá dlouho a čtení příběhu vyšumí do ztracena a mezi ostatními pracemi pana Medka zapadne. Od legendy české fantasy a tvůrce mého oblíbeného Dobrodruha jsem zkrátka čekal něco lepšího.

Každý sborník musí mít svůj vrchol. Vrcholem Mementa Mori je dozajista Nový svět pana Novotného. Mistr Novotný totiž opravdu nezklamal. Jeho text je plný originality, přičemž nepostrádá originální pointu. Jak už název napovídá, příběh se točí kolem objevení Ameriky. Naštěstí mistrovi jedna vyprávěcí linie nestačí. Jako zdatný pavouk rozpletl hned tři, které se odehrávají ve třech historických obdobích. Kromě zmíněné dávky originality a slavného Kryštofa Kolumba, se můžeme těšit na řád Templářů, Zednáře a velkou porci konspiračních teorií. Díky tomu všemu je Nový svět nezapomenutelným dílem, srovnatelným se zahraniční povídkovou produkcí. Myslím, že pan Novotný má další cenu Akademie SFFH v kapse.

V náručí boží představuje Petra Neomillnerová další ze svých ženských hrdinek. Jedná se o první autorčinu historickou fantasy a já jsem byl zvědav, jak se s tím popere. Nutno říct, že to zvládla na výbornou a čtenář má tak jedinečnou možnost poznat Čechy za inkvizitorských procesů, kdy nebylo radno říkat, že se nemodlíte k Všemohoucímu. Text totiž stojí na vyhledávání těchto lidí a jejich obracení ke správné víře.

Kromě perfektních reálií obsahuje text velkou porci skvělé psychologie a hlavně strachu, který dělá z díla jedinečný zážitek. Autorka využila všechny své zbraně, takže její fanoušci rozhodně nebudou zklamáni. Což je na druhé straně trochu škoda, protože kdyby tak neučinila, mohl být příběh víc originální. Takhle totiž hrdinka upadne brzy v zapomnění, na rozdíl od známé zaklánačky Loty či čarodějky Moire.

V Kanále mistra Leonarda jsem poprvé poznal styl Jany Jůzlové, která mě příjemně překvapila. A to přes fakt, že zde mistr Leonardo vystupuje pouze v epizodní roli. Příběh obsahuje všechno, co má mít. Nechybí napětí, akce, erotická scéna. Nápad sice není originální, ale to nevadí. Příběhu však ubírá na kráse příliš rychlé finále. To ale nic nemění na faktu, že si místo v této knize zasloužila plným právem.

Druhým vrcholem sborníku je pak poslední povídka nazvaná Turkobijce. Tu napsal čím dál tím lepší slovanský bard historické fantasy Juraj Červenák, který u mě tímto textem povyrosl do nových, zcela nevídaných výšin. Je to u něj něco nového, něco nevídaného, něco originálního a oproti jeho předchozím dílům to silně vybočuje z toho, co jsem od něj doposud četl. Díky Gregorovi Bathorymu – hrdinovi Turkobijce, zažijete tragickou bitvu u Moháče a společně s vojáky Ludvíka Jagelonského budete v první linii umírat za obranu křesťanství. Story charakterizuje rychlá akce, filmový střih a všechny další figle, díky kterým Juraje Červenáka tak zbožňujeme.

Turkobijce je nejen expresní tečkou tohoto sborníku, ale navíc i vzdáleným prologem k autorově nové, ambiciózní a vysoce očekávané sérii Kapitán Báthory, jejíž první díl s podtitulem Strážcové Varadínu by měl vyjít před Vánoci v

Brokilonu Roberta Pilcha.

Slovo závěrem:

Memento Mori je jako bonboniéra. Nikdy totiž nevíte, jaký příběh zrovna ochutnáte. Který z nich vám ulpí na jazyku a srdci více, a který naopak méně. A v tom je právě kouzlo povídek. Každá je totiž jiná, svá a originální. A proto záleží jen na čtenáři a jeho chuťových buňkách. Mě chutnalo a už teď se těším, až Ondřej Jireš udělá další várku.

Hodnocení: 80 %.

Memento mori ([recenze](#))

Jireš, Ondřej (ed.)

Nakladatel: Triton

Obálka: Michal Ivan

Redakce: Ondřej Jireš, Jana Jůzlová, Petra Diestlerová

Rok vydání: [červen 2009](#)

Počet stran: 296

Rozměr: 145 x 210

Provedení: hardback

Cena: 298 Kč

Martin Stručovský
